

Parlamentul României
Senat

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări

Nr. XIX/ 27/ 26.02. 2024

RAPORT

**asupra Propunerii legislative pentru completarea articolului 420 din Legea nr.135/2010
privind Codul de procedură penală și modificarea și completarea Legii nr.146/2021 privind
monitorizarea electronică în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale**

(L44/2024)

În conformitate cu prevederile art. 70 din Regulamentul Senatului, republicat, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, prin adresa nr. **L44/2024**, în data de 5.02.2024, a fost sesizată de Biroul permanent al Senatului în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra **Propunerii legislative pentru completarea articolului 420 din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și modificarea și completarea Legii nr.146/2021 privind monitorizarea electronică în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale**, inițiator: Murariu Oana - deputat USR.

Consiliul Legislativ a avizat negativ propunerea legislativă.

Consiliul Economic și Social a avizat favorabil propunerea legislativă.

Consiliul Superior al Magistraturii a transmis punctul de vedere adoptat de Comisia nr. 1 – reunită “Legislație și cooperare interinstituțională” prin care nu susține adoptarea propunerii legislative. În esență, s-a reținut faptul că prezumția de nevinovăție este prevăzută la nivel constituțional, fiind reglementată în art. 23 alin. (11) din Constituție, potrivit căruia, până la rămânerea definitivă a hotărârilor judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată. Și legea procesuală penală reglementează prezumția de nevinovăție. În același timp, prezumția de nevinovăție este stipulată și în Convenția europeană a drepturilor omului, unde se evidențiază că orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi stabilită legal. Prezumția de nevinovăție, de care se bucură orice persoană care nu a fost condamnată definitiv, este una dintre cele mai puternice garanții ale demnității și libertății umane, principiu căruia I se subordonează întreaga activitate jurisdicțională. Prin urmare, posibila sustragere de la executarea unei pedepse neaplicate în mod definitiv de către o instanță de judecată (indiferent dacă procesul penal se află în stadiul anterior sau ulterior pronunțării unei soluții de condamnare de către instanța care soluționează fondul) nu poate

constitui per se temei pentru luarea unei măsuri preventive. În plus, măsura procesuală urmează să fie dispusă în mod obligatoriu, din oficiu, de către instanța de apel, ulterior finalizării dezbaterilor, față de inculpații condamnați în primă instanță la pedeapsa detențiunii pe viață ori la pedeapsa închisorii de cel puțin 3 ani, în vederea evitării sustragerii acestora de la executarea pedepsei privative de libertate care eventual se va stabili în mod definitiv. Dispunerea în mod obligatoriu a unei mpsuri procesuale, fără ca instanța de apel să aibă posibilitatea să analizeze oportunitatea luării acesteia, nu este de natură să se înscrie în logica de reglementare a activităților desfășurate de către organele judiciare. Măsura procesuală în discuție, reprezentând o ingerință în viața privată a persoanei, nu poate fi justificată prin simpla pronunțare, în primă instanță, a unei pedepse privative de libertate, întrucât acuzatul este considerat nevinovat până la rămânerea definitivă a hotărârii penale prin care i s-a stabilit vinovăția.

Comisia pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială a transmis un aviz negativ.

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 420 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, precum și modificarea și completarea Legii nr. 146/2021 privind monitorizarea electronica în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale, cu modificările ulterioare, în sensul instituirii obligației instanței de apel ca, la încheierea dezbaterilor, în cazul în care inculpatul a fost condamnat în primă instanță la pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii de cel puțin 3 ani, să dispună obligația acestuia de a nu părăsi limita teritorială României până la pronunțarea hotărârii.

Comisia juridică, în ședința din 20 februarie 2024, a luat în dezbateri propunerea legislativă și avizele și punctele de vedere primite și a hotărât să adopte, cu majoritate de voturi ale membrilor prezenți, un **raport de respingere**, apreciind că, prin adoptarea prevederilor propuse, s-ar încălca prezumția de nevinovăție a persoanei condamnate, prezumție de care trebuie să se bucure, potrivit dispozițiilor Convenției europene a drepturilor omului, a dispozițiilor constituționale și legale, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare.

Supunem votului plenului Senatului prezentul **raport de respingere**, împreună cu propunerea legislativă.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria **legilor ordinare** și urmează să fie luată în dezbateri și adoptare de plenul Senatului, împreună cu prezentul **raport de respingere**, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Legea fundamentală, **ca și primă Cameră sesizată**.

Președinte,

Senator Cristian Augustin Niculescu Tagârlaş

Secretar,

Senator Laura Mihaela Moagher

Întocmit, consilier Camelia Popescu